

NE
SPĂLĂM MĂINILE
REGULAT CU APĂ ȘI SĂPUN

PURTĂM
MASCA MEREU,
PRECUM SUPEREROII

PĂSTRĂM
DISTANȚA
LA ȘCOALĂ ȘI LA JOACĂ

RESPECTĂM
INDICAȚIILE
PROFESORILOR

**RĂMÂNEM O ECHIPĂ
PĂSTRĂM VIITORUL ÎN SIGURANȚĂ**

Au început lucrările de reabilitare a Bulevardului Pardon. Marți, 25 august, primarul Liviu Țăroiu a semnat ordinul cu numărul 20388/25.08.2020. de începere a lucrărilor pentru reabilitarea străzilor Negru Vodă, Republicii, de la intersecția cu Poenaru Bordea și strada Petre Zamfirescu. **B.R.**

Pentru început autoritățile locale împreună cu constructorul au decis să înceapă reabilitarea pastilei bulevardului, luni, 14 septembrie. Un bulldoexcavator a început să decapeteze mixturile asfaltice și straturile vechi de pe pastilă. Va fi scos gardul viu dar și cel metalic. În proiect există varianta ca să fie amplasate alte garduri în locul celui viu pentru a fi delimitată circulația pe Bulevardul Pardon, iar în urma unor consultări cu opinia publică există posibilitatea ca circulația mașinilor prin zonă să fie oprită definitiv a spus primarul Liviu Țăroiu într-o conferință de presă.

Își va recăpăta onoarea de altădată!

Această reabilitarea a Bulevardului Pardon așteptată cu sufletul la gură de câmpulungeni de mai mulți ani ne

Centrul istoric al Câmpulungului, va avea față nouă!

determină să facem o incursiune în trecutul istoric al Câmpulungului. Dacă pentru un simplu vizitator Bulevardul Pardon reprezintă de cele mai multe ori o simplă curiozitate, rezultată din lectura unor cărți cu impresii de călătorie sau din relatările unor care i-au precedat pașii sau creează posibilitatea unor analogii cu statutul unor astfel de străzi și bulevarde din alte orașe ale țării, pentru cetățenii născuți și crescuți aici, bătrânul bulevard reprezintă o fărâamă din sufletul lor, o imagine a trecutului, prezentă în toate etapele existenței lor. Proaspăt născuți, părinții i-au plimbat pe bulevard în brațe sau cu căruciorul, împodobiți

cu fundulițe sau zorzoane, mândri de progeniturile lor. Copiii mai măricei au alergat cu cerul, cu roaba, cu rolele, cu bicicleta, etc., pe aleile bulevardului. Ajunși la vârsta școlii, aici și-au etalat premiile, aici și-au împărtășit primele bucurii și necazuri ale vieții de elevi.

Punctul de întâlnire al cunoștințelor

Adolescenți fiind, pe bulevard au schimbat pe furis înțelesurile privirii vinovate. Studenți, întorși din vacanțe, aici regăseau vechile prietenii, își salutau foștii profesori, beneficiind acum de alt statut față de drepturile de elevi. Iar mai târziu, stabiliți în orașul natal, își

intemeiau o viață proprie de familie, în care povestea se relua de la început, sau, mutați în alte localități, reveneau periodic, bulevardul fiind punctul de întâlnire al tuturor cunoștințelor, locul în care se aflau noutățile, în sfârșit, centrul și sufletul orașului. Aici se legau prietenii, sau se consuma o parte din bărfa citadină. Aici se exprimau orgoliile și răutățile unor categorii sociale, dar și bucuria firească a agrementului așteptat după o săptămână de muncă și plină de griji.

Concurează cu Calea Victoriei!

Așa cum Bucureștiul se mândrește cu Calea Victoriei, Iașul cu Alexandru Lăpușeanu, Târgoviștea cu Calea Domnească, Piteștiul cu Strada Mare, Câmpulungul s-a mândrit cu Bulevardul Pardon acesta fiind inima, respirația, viața orașului, loc de intersecție al trecătorilor dintr-o extremitate a orașului într-alta, martor al tuturor

evenimentelor publice sau particulare, de la naștere până la înmormântare, izvor al tuturor știrilor, mai mult sau mai puțin adevărate, și mai ales loc predilect de promenadă pentru cetățenii de toate vârstele, sexele, localnici sau vizitatori sezonieri. Înfațișarea sa actuală, deosebită de acum o jumătate de veac, nu amintește deloc ceea ce a fost cu mai bine de o sută de ani în urmă. Din informațiile relatate în anul 1932 de institutorul octagenar I.N. Ionescu Moșoiu, reiese că pe locul actual se afla în prima jumătate a secolului XIX-lea un izlaz, denumit Izlazul Ferăstraelor, denumire dată de utilitatea sa practică în viața orașului. Izlazul își avea izvoarele în partea de nord a orașului, în zona denumită Sîn Petru, loc al tradiționalului bîlci, organizat în perioada sărbătorii cu același nume și alimenta cu apă o parte a orașului.

Acum 50 de ani era acoperit cu pământ

În jurul anului 1815, debitul apei a scăzut încât boierul Dinicu Golescu a dăruit orașu-

lui suma necesară pentru a se efectua canalizarea apei rămasă ca să poată fi secăt terenul. Pe locul rămas în locul izlazului s-au ridicat prăvălii. După 1877, prăvăliile au fost dărâmate pentru a se amenaja o alee. Cu timpul această alee s-a mărit, devenind un adevărat bulevard. În perioada dinaintea primului război mondial, el era mult mai scurt decât în forma prezentă, iar la capătul nordic se afla statuia lui Negru Vodă, mutată mai târziu în piața primăriei - actuala bibliotecă publică. Acum 50-60 de ani, bulevardul era acoperit doar cu pământ având o zonă centrală, pavată cu piatră de râu, bună pentru a evita piatră de râu. Aleea bulevardului era mărginită pe cele două laturi de castani stufoși ce ofereau o umbră totală, ideală de protecție față de razele soarelui ca și în fața ploilor mărunte.

Pe sub castani erau așezate bănci de lemn, vopsite cu verde, ce se mutau frecvent, după gustul și nevoile acelor care le solicitau ospitalitatea.